

"Melekât ve malûmat-ı kalbiye, alelekser kulak penceresinden kalbe girerler. Bu itibarla, sem', kalbe yakındır..." Vahiy direkt mi yoksa kulak aracılığı ile mi kalbe geliyor?

"S - Kalbden sonra tercihen sem'in zikredilmesi neye binaendir?"

"C - Melekât ve malûmat-ı kalbiye, alelekser kulak penceresinden kalbe girerler. Bu itibarla, sem', kalbe yakındır. Ve aynı zamanda, cihât-ı sitteden malûmat aldığı cihetle kalbe benziyor. Zira göz, yalnız ön ciheti görür. Bunlar ise her tarafı görürler."(1)

Bu paragrafa göre **kalp** bütün bilgi araçlarının toplandığı ana merkezdir; kulak ise bu araçlardan sadece bir tanesidir. Yani kalp hem araçlarla bilgi edinebilirken hem de bizatihi bilgi edinebiliyor. Kalbin bu üstün yönü onu diğerlerine merkez ve efendi yapıyor. Kulak "... *cihât-ı sitteden malûmat aldığı cihetle kalbe benziyor.*" cümlesi, bu bakış açımızı doğrular niteliktedir.

Üstad Hazretlerinin bu veciz değerlendirmesinden biz şunu anlıyoruz:

Vahiy nazil olduğunda esas itibari ile kalbe inmiştir, ama bu diğer aza ve cihazların vahiyden nasipsiz olduğu anlamına da gelmiyor. Yani vahiy Peygamber Efendimiz (asv)'in bütün azalarına nüfuz ederek inmiştir. Cebrail (as)'ı görmesi onunla hasbihal etmesi basar sıfatının da vahye muhatap olmasına bakıyor.

Vahyin geliş biçimleri muhteliftir, ama en sonunda vahyin alınışı yukarıda izah ettiğimiz gibidir. Çünkü vahiy gibi ağır bir emanetin bir duygu ile alınması kabil değildir. Allah vahyi, elçisine bütün veçhi ile bütün azalarına indiriyor. Yani vahiy hem kalbi, hem vicdani, hem işitsel, hem görsel, hem vesairedir...

(1) bk. [İşârâtü'l-İ'câz, Bakara Sûresi, 7. Âyet Tefsiri.](#)